

Széllal szemben horgászni? Avagy Szabó Laci amúrja!

Emberesen fújt a szél, amikor a tóhoz kiértem. A megszokott és etetett helyemen horgásztak már. Így csak odamentem köszönni és egy pár szót váltani. Kapás semmi, mondták már előre. Egyik botom úszóval a nád elé! Etetésnek egy fél doboz csemege kukorica. Szerelést be és kínlódtam vagy két-három percet mire az úszó nagy nehezen a helyére került. De már ekkor jójózott a szemem tőle. Le-fel-le-fel, hintázott az egyre erősödő szélben. A másik botom fenekező felszerelés. Amikor mindenem rendbe volt vártam a kapást és leskelődtem. De két óra hosszan keresztül egy mozdításom sem volt ráadásul a szél még erősödött is. Na ekkor lett elegendő belőle és gyorsan összepakoltam. De gyerekkori barátom, Szabó Laci mellett vitt el az utam és mivel együtt nőttünk fel, egy udvarban, így ki nem hagynám, hogy egy pár szót váltsak vele. Éppen elkezdtük a beszélgetést és ő is mondta, hogy bizony eddig semmi. Ekkor vágódott fel a kapásjelzője!!! Nagy halat sejtetett a bot hajlása. Szépen óvatosan kivezette én meg gyorsan megszákoltam neki. Egy jó négyes amur lett az áldozat.

Harciasan a küzd a jó négyes amur!

A parton a szákból kivéve már harciasan küzd a jó négy kilós amur! A Laci felszerelése pedig fenekező felszerelés, etetőkosárral egy véghoroggal. A csali pedig szemes kukorica.

Írta: csavi

2013 november 01. (péntek) 10:19 - Utoljára frissítve 2019 május 07. (kedd) 14:27

A horog kivételekor már ketten kellett, hogy küzdjünk vele, mert igen csak virgoncul játszadozott velünk. Alig bírtuk lefogni. De végül azért csak tartóba került. És a győztes hohó a négyes amurral!

Szabó Laci a négyes amurral

Ekkor már kezdtem bánni, hogy én meg összepakoltam. Mégis csak jó lenne széllel szemben?! Na nem félreérteni. A horgászásra gondoltam és a szeles időre.